

prima instanță, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău  
judecător: V. Muntean  
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, N. Traciuc

dosarul nr. 2ra-2282/2016

## Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecători

Tamara Chișca-Doneva  
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Ion Șiman și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Șiman împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Centrului Național Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, constatarea că a fost denigrat prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă și tv, constatarea că este disident politic, incomod guvernării, fapt pentru care a fost eliberat ilegal din funcție și tot ilegal fiind pornite 6 cauze penale, obligarea procurorului care a condus urmărirea penală să-i aducă scuze publice, obligarea Centrului Național Anticorupție să dezmință public și prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă, tv, informația că a fost figurant a unei anchete penale în anul 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova și admis apelul declarat de Ion Șiman cu modificarea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016 în sensul majorării prejudiciului moral,

### c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2015 Ion Șiman s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, Procuraturii Generale a RM, Centrului Național Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, constatarea că a fost denigrat prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă și tv, constatarea că este disident politic, incomod guvernării, fapt pentru care a fost eliberat ilegal din funcție și tot ilegal fiind pornite 6 cauze penale, obligarea procurorului care a condus urmărirea penală să-i aducă scuze publice, obligarea Centrului Național

Anticorupție să dezmință public și prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă, tv, informația că a fost figurant a unei anchete penale în anul 2014.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 ianuarie 2015, orele 19:25, a fost telefonat de către ofițerul de urmărire penală V. Bahneanu, care i-a comunicat că împreună cu șeful său se află pe adresa mun. Chișinău, str. E. Coca 21, în vederea efectuării unei percheziții, iar la orele 20:10, când se afla acasă, reclamantul a telefonat ofițerului de urmărire penală și i-a comunicat că este acasă, la care acesta i-a spus să aștepte citație și să se prezinte cu un avocat.

La 23 ianuarie 2015 în cutia poștală a găsit citația prin care a fost citat să se prezinte la organul de urmărire penală la data și ora indicate împreună cu avocatul, deoarece va fi recunoscut în calitate de bănuț, iar la 26 ianuarie 2015 a încheiat contractul cu avocatul Gh. Amihalachioaie și a achitat suma de 6 000 lei pentru asistență juridică.

Mai indica reclamantul că la 04 februarie 2015, prezentându-se cu avocatul la Comisariatul sect. Centru, mun. Chișinău, ofițerul de urmărire penală le-a prezentat copia ordonanței de pornire a urmăririi penale nr. 2014970157 din 20 martie 2014 și i-a explicat că este bănuț că ar fi falsificat procesul-verbal nr. 16 al Consiliului SA „Moldova-Film”, și l-a prezentat Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău pentru a fi restabilit în funcție și că în rezultatul restabilirii sale în funcție a primit suma de 78 247,64 lei.

Menționează reclamantul că i-a fost înmănată ordonanța din 04 februarie 2015 de recunoaștere în calitate de bănuț în lipsa oricărei bănuțeli rezonabile, a probelor și a faptei, în lipsa componenței de infracțiune, în continuare fiind audiat în calitate de bănuț și a depus explicații.

Sustine că după audieri și explicații s-au deplasat la domiciliul acestuia unde s-a efectuat percheziția.

Consideră reclamantul că fără a depune careva eforturi se constată cu certitudine că atragerea sa la urmărire penală, însăși pornirea urmăririi penale, recunoașterea sa în calitate de bănuț, efectuarea percheziției, au fost efectuate în urma unor declarații false, mincinoase depuse în cadrul urmăririi penale, în lipsa faptei, în lipsa probelor pertinente, pentru a-l umili, denigra, persecuta și tortura psihic, iar dosarul penal nr. 2014970157 din 20 martie 2014 a fost intentat la comandă și care nu putea fi pornit în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, acțiunile organului de urmărire penală și ale procurorului sunt ilicite în sensul art. 2 alin. (1) al Legii nr.1545.

Invoca reclamantul că studiind încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2015 privind autorizarea efectuării percheziției, a stabilit că procurorul Gh. Graur nu a prezentat nici o probă pertinentă care ar fi demonstrat că procesul-verbal se afla la domiciliul reclamantului, iar acțiunile procurorului și ale judecătorului de instrucție le consideră contrare Legii.

Menționează reclamantul că la 08 aprilie 2015, la sugestiile colegului său Ion Chistruga și a altor numeroși colegi care au citit pe net și care au auzit prin intermediul televiziunii informația precum că reclamantul este figurantul unui dosar penal începând cu anul 2014, a căutat pe net și a descoperit raportul de

activitate al CNA pentru anul 2014, prezentat publicului larg la 14 ianuarie 2015 unde era indicat ca figurant al unui dosar penal intentat de CNA în anul 2014, iar acest raport demonstrează că dosarul penal nr. 2014970157 a fost pornit nu împotriva faptei inexistente, ci împotriva lui Ion Şiman, ex-director al SA „Moldova-Film”, pentru a-l persecuta, denigra, umili şi tortura psihic, pentru a-i ştirbi onoarea, demnitatea şi buna reputaţie, câştigate prin muncă, cu fapte concrete pe parcursul zecilor de ani.

Oficial neavând nici o calitate procesuală până la 04 februarie 2015, oricum era figurant al dosarului penal în raportul CNA începând cu luna martie 2014 şi cu cunoştinţă de cauză era denigrat şi defăimat de către CNA în faţa societăţii şi familiei prin acest raport.

Sustine reclamantul că informaţia ponegritoare răspândită de CNA este o informaţie falsă şi defăimătoare, îndreptată cu cunoştinţă de cauză împotriva reclamantului şi a familiei sale pentru a-i ştirbi onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională şi care necesită să fie dezminţită în sensul art. 27 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010, iar statul trebuie să fie sancţionat pentru acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală, pentru defăimare în sensul art. 29 al legii menţionate.

Consideră reclamantul că materialele dosarului şi însăşi conţinutul ordonanţei de pornire a urmăririi penale din 20 martie 2014, a încheierii Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 13 ianuarie 2015 şi a ordonanţei privind încetarea urmăririi penale din 13 martie 2015 demonstrează o dată în plus că urmărirea penală a fost una politică, de constrângere, de reducere la tăcere, de denigrare, şantajare, emisă la comanda politicului.

Indică reclamantul că în ziua pornirii urmăririi penale au fost informate organele de drept şi din cadrul Ministerului Tehnologiei Informaţionale despre acest fapt şi i s-a interzis eliberarea paşaportului pentru străinătate a cetăţeanului RM pentru plecări în străinătate, şi anume din acest motiv, timp de 1 an de zile reclamantul şi familia sa au fost privaţi de dreptul de a pleca la baştină, în Ucraina, pentru a vizita mormintele părinţilor, a fost privat de dreptul de a pleca cu copiii în vacanţă la mare.

Solicită reclamantul Ion Şiman constatarea faptului încălcării dreptului prezumţiei nevinovăţiei, constatarea că a fost recunoscut în calitate de bănuít, audiat şi anchetat în această calitate, s-a dispus efectuarea percheziţiei şi a fost prejudiciat cu 6 000 lei; constatarea că acţiunile organului de urmărire penală sunt acţiuni de violare a domiciliului şi a vieţii private, de denigrare, defăimare, persecutare, şantajare, umilire şi tortură psihică; constatarea faptului că a devenit o persoană incomodă autorităţilor statului; constatarea că a fost defăimat şi denigrat prin intermediul reţelelor de socializare, presă scrisă şi tv; constatarea că capitolul 17 Cod penal nu este aplicabil faţă de conducătorul unei societăţi comerciale; constatarea că este disident politic, fapt pentru care în privinţa sa ilegal au fost pornite 6 urmăririi penale; încasarea din bugetul de stat cu titlu de prejudiciu moral 100 000 unităţi convenţionale, prejudiciu cauzat prin defăimare, torturare psihică, persecutare, şantajare şi denigrare a sa şi a familiei sale, prin

atragerea ilegală și sistematică la urmărire penală; încasarea din contul bugetului de stat cheltuielile pentru asistență juridică suportate la urmărirea penală; obligarea procurorului care a condus urmărirea penală să-i aducă scuze publice; obligarea CNA să dezmință public și prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă, tv, informația că el ex-director al SA „Moldova-Film”, a fost figurant a unei anchete penale în anul 2014.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016 s-a dispus încetarea procesului în partea acțiunii înaintate de Ion Șiman împotriva Ministerului Justiției al RM, Procuraturii Generale a RM și Centrului Național Anticorupție cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului său constituțional privind prezumția nevinovăției, ale drepturilor privind legalitatea pornirii urmăririi penale în lipsa faptei și a obiectului, recunoașterii sale în calitate de bănuit și că dispunerea și efectuarea percheziției a fost una nemotivată și abuzivă, constatarea precum că acțiunile Procuraturii și ale organului de urmărire penală față de sine și familia sa sunt acțiuni de denigrare, defăimare, persecutare, șantajare, umilire și tortură psihică și că acțiunile menționate au un caracter continuu pe parcurs de aproape zece ani și contravin flagrant Constituției RM, Declarației Universale a drepturilor omului și Convenției Europene a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; constatarea faptului aplicării față de reclamantul Ion Șiman, a familiei sale, a torturii psihice continue, interzise de Constituția RM, de Declarația Universală a drepturilor omului și de art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acțiuni realizate prin pornirea sistematică și ilegală de către organele de drept a urmăririlor penale, 6 la număr; constatarea precum că societățile comerciale din RM nu sunt autorități de demnitate publică, în genere nu emit documente oficiale în numele autorității publice și nici în numele statului și că în acesta categorie a societăților comerciale se regăsește și SA „Moldova-Film” care nu emite documente publice oficiale și că în general capitolul 17 al Codului penal nu este aplicabil față de conducătorul unei societăți comerciale, or, aceste revendicări nu urmează a fi examinate în procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016 acțiunea înaintată de Ion Șiman a fost admisă parțial, s-a dispus încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul reclamantului Ion Șiman suma de 3 000 lei în calitate de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală întreprinse în cadrul dosarului penal nr. 2014970157 și suma de 6 000 lei, în calitate de cheltuieli pentru asistență juridică în cauza penală, iar în total 9 000 lei, în rest pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 ianuarie 2016, Ion Șiman a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia, în privința pretențiilor respinse cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite integral acțiunea, precum și casarea încheierii din 29 ianuarie 2016.

La 09 februarie 2016, Ministerul Justiției al RM a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea integral.

La 22 februarie 2016, Procuratura Generală a RM a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță în raport cu motivele invocate în apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 s-au respins cererile de apel declarate de Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală a RM; s-a admis cererea de apel declarată de Ion Șiman; s-a modificat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016, în pricina civilă la acțiunea înaintată de Ion Șiman împotriva Ministerului Justiției al RM, Procuraturii Generale a RM, Centrului Național Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, constatarea că a fost denigrat prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă și tv; constatarea că este disident politic, incomod guvernărilor corupte hoților banului și proprietății publice, fapt pentru care a fost eliberat ilegal din funcție și tot ilegal fiind pornite 6 urmăririi penale; obligarea procurorului care a condus urmărirea penală să-i aducă scuze publice; obligarea Centrului Național Anticorupție să dezmință public și prin intermediul rețelelor de socializare, presă scrisă, tv, informația că a fost figurant a unei anchete penale în anul 2014, în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral prin majorarea acestuia după cum urmează: s-a încasat din Bugetul de Stat prin, intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Ion Șiman 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală întreprinse în cadrul dosarului penal nr. 2014970157; în rest hotărârea s-a menținut.

La 23 mai 2016 Ion Șiman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizie instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea respingerii acțiunii, deoarece instanțele nu au examinat multiaspectual materialele cauzei, a dat o apreciere greșită materialului probator.

Consideră recurentul că, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, este o batjocură la adresa sa, care nu corespunde practicii judiciare, în cazul în care pe un caz identic, a fost încasată suma de 50 000 lei, drept pagube morale cauzate prin tragerea ilegală la răspundere penală, diferența între cazul dat și cel din 2013 fiind doar că în cadrul dosarului penal actual sa dispus și efectuarea unei percheziții ilegale și absolut inutile, tragerea repetată la răspundere penală pentru aceleași fapte inexistente.

Susține recurentul că, refuzul de a obliga procurorul care a condus urmărirea penală să-i aducă scuze oficiale contravine normelor imperative a legii,

normelor stabilite prin art. 12 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, iar deducțiile instanței, precum că scuzele oficiale se aduc persoanei prin intermediul presei sunt aberante și contrare normelor imperative a legii, deoarece legea expres stabilește, că scuzele oficiale se aduc persoanei în scris.

A mai indicat că, Centrul Național Anticorupție nu sa prezentat în nici o ședință de judecată, nu a prezentat referință, nu a combătut în nici un fel pretențiile înaintate, fapt prin care se demonstrează că toate pretențiile înaintate au fost recunoscute de către Centrul Național Anticorupție, mai mult ca atât, în această parte nu s-au expus nici ceilalți părâți, însă instanța unilateral a considerat neîntemeiată această cerință.

La 02 septembrie 2016, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului reprezentantul Ministerului Justiției al RM a indicat că, instanțele au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele și poziția participanților la proces.

Sustine că, instanțele ierarhic inferioare, la primirea soluției judecătorești, au aplica eronat normele de drept material cu privire la determinarea aplicabilității prevederilor Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 la circumstanțele invocate în speța examinată, deoarece prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 sunt inaplicabile acțiunii înaintate, în cazul în care este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice cauzat în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Totodată, a indicat că, conform prevederilor art. 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare; adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire

penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Însă, consideră motivarea instanței de apel precum că Ion Șiman este în drept să solicite compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii nr. 1545, deoarece Ion Șiman ilegal a fost supus acțiunilor de urmărire penală în cauza menționată, este nefondată și eronată, în condițiile în care prin prisma prevederilor art. 3, alin. (1) din Legea nr. 1545, se deduce că nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, în cazul în care la materialele cauzei nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil al instanței de judecată, sau a organului ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

A mai indicat reprezentantul Ministerului Justiției al RM, în susținerea netemeinicii deciziei contestate, faptul, că instanțele de judecată inferioare nu au luat în considerare pct. 14 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiției nr. 8 din 24 decembrie 2012, potrivit căruia examinarea corectitudinii procedurilor de arestare, temeinicia deciziei de reținere sau gradul de motivare al actului prin care a fost dispusă arestarea, nu ține de competența instanței civile, deoarece aceste chestiuni urmează a fi decise în cadrul procedurilor penale, astfel, considerând că instanțele absolut neîntemeiat și contrar prevederilor legale a constatat ilegalitatea acțiunilor organelor de drept, fapt ce nu poate intra în sarcina instanțelor civile, or, litigiu de judecată întemeiat în baza Legii. 1545 este cu caracter civil și nu ține de competența instanței de judecată de a se expune pe marginea circumstanțelor ce țin de desfășurarea urmăririi penale.

Susține că, prima instanță și instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat circumstanțele importante pricinii pe deplin, precum și, și-a bazat decizia pe fapte neprobate și declarative, în partea ce ține de constatarea faptului precum că, ca consecință a cauzei penale, Ion Șiman a avut de suportat careva suferințe fizice și psihice, frustrări și lezare a reputației persoanele, nefiind prezentate probe concludente, utile, veridice și legale în justificarea celor invocate, fapt ce contravine reglementărilor art. 118 din CPC.

Mai indică reprezentantul recurentului că, instanțele care a judecat cauza nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante, la primirea soluției judecătorești, ce ține de acordarea prejudiciului moral.

Totodată, considerând netemeinicia hotărârilor și în partea dispunerii încasării cheltuielilor pentru asistență juridică, deoarece au aplicat eronat norma materială a art. 94 alin. (1) CPC, în cazul în care acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia eventual urmează a i se compensa cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, ci nu suma integrală a acestor cheltuieli.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate la 23 mai 2016, și respectiv la 02 septembrie 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 sunt depuse în termen, în cazul în care

copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 04 iulie 2016 (f.d. 2016), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ion Șiman și Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Ion Șiman și Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursurile declarate de Ion Șiman și Ministerul Justiției al RM ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Ion Șiman și Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat